

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.152 van 27 december 2002
in de zaak A. 128.549/XII-3680.**

In zake : de BVBA UNIVERSAL TRADE,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. Vanhoyland,
kantoor houdende te Hasselt,
Kuringersteenweg 209

tegen :

het GEWESTELIJK AGENTSCHAP VOOR NETHEID
BRUSSEL NET.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA Universal Trade op 25 oktober 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van “de beslissing gedateerd 2.10.2002 vanwege verwerende partij houdende de niet selectie van verzoekende partij om deel te nemen aan de uitgeschreven opdracht betreffende levering en plaatsing van ingegraven containers voor glasophaling (weigeringsbeslissing)”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 december 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. Vermeersch, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. Van Hyfte, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1.1. De verwerende partij schrijft een beperkte offerteaanvraag uit voor de levering en plaatsing van ingegraven containers bestemd voor de selectieve ophaling van glas.

1.2. Een aankondiging voor die opdracht wordt gepubliceerd in het Bulletin der Aanbestedingen van 1 maart 2002.

1.3. Onder punt 9 'Minimumvoorwaarden' is bepaald dat volgende rechtvaardigingsstukken bij de kandidatuurbrief die een aanvraag tot deelname bevat zijn bijgevoegd :

“[...]”

4°. Referentielijst voor soortgelijke leveringen : de referenties mogen maximum drie jaar teruggaan.

Meer bepaald moet de ondernemer referenties van ingegraven containers geven die uitgerust zijn met een eenvoudige haak zodat deze containers kunnen worden geledigd met een klassieke kraan zoals die welke gebruikt wordt voor de lediging van de glasbollen die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn geplaatst”.

1.4. Zes offertes worden ingediend waaronder die van de verzoekende partij, die optreedt onder de naam “Molok”.

1.5. In het analyseverslag (“analyse de présélection”) wordt gesteld inzake punt 4° : (vertaling)

“De referentielijst moet de plaatsing voorzien van ingegraven containers waarvan de lediging kan geschieden met behulp van de actuele middelen van het Agentschap. Dit wil zeggen met een kraan met enkele haak en een opening van de onderste laadruimte door een eenvoudige druk op de wagenladder van de vrachtwagen.

Ook al is het systeem aangeboden door Molok uitgerust met een eenvoudige haak, dan blijkt daarentegen dat de lediging manueel geschiedt door de bediener, wat van verre niet beantwoordt aan onze eisen en wat een veel belangrijkere manuele bediening met zich meebrengt en een zeker gevaar betekent voor de bediener.

De bieder MOLOK wordt geëlimineerd daar hij geen product voorstelt dat compatibel is met ons systeem van lediging van de bovengrondse containers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest”.

1.6. Met een brief van 2 oktober 2002 wordt aan de verzoekende partij medegedeeld dat zij niet geselecteerd is om deel te nemen aan de opdracht omdat er in haar kandidatuurdossier “geen enkele beschrijving [is] met betrekking tot punt 4 minimale deelnamevoorwaarden, te weten : referentie van de ingegraven containers uitgerust met eenvoudige haak en met mogelijkheid om op dezelfde wijze te ledigen als (onze) huidige glasbollen”;

2. Over de excepties.

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota in een eerste exceptie betwist dat de verzoekende partij regelmatig in rechte is getreden, doch ter

terechtzing deze exceptie niet handhaaft; dat zij een tweede exceptie opwerpt die het belang van de verzoekende partij betreft; dat er echter vooralsnog geen noodzaak bestaat om over die exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie slechts noodzakelijk zou zijn indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

3. Over de grondvoorwaarden tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij haar twee middelen als volgt verwoordt :

“Schending v/d. Wet op de uitdrukkelijke motivering van Bestuurshandelingen 29.7.1991 (art. 3)

Doordat verwerende partij in haar beslissing gedateerd 2.10.2002 aanneemt dat er geen enkele beschrijving met betrekking tot punt 4 van de minimale deelnamevoorwaarden zou te vinden zijn en daarom en alleen daarom verzoekende partij weigert uit de selectie om deel te nemen aan de uitgeschreven opdracht terwijl uit het ingediende dossier blijkt dat er wel degelijk een uitvoerige referentielijst was bijgevoegd zodat de motivering van verzoekende partij manifest onjuist is (materiële vergissing/grote onzorgvuldigheid ?) en de beslissing zodoende de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurs-handelingen schendt”.

en

“Schending van het voorzichtigheidsbeginsel

Doordat verwerende partij de verzoekende partij heeft geweigerd uit de selectie doet zij een ernstig nadeel ontstaan waarvan verwerende partij zich bewust moet zijn terwijl verwerende partij indien zij de vereiste en redelijkerwijze te veronderstellen voorzichtigheid had aan de dag gelegd, zij de

referentielijst toegevoegd aan het dossier zou hebben opgemerkt zodat verwerende partij door haar gedrag niet de nodige voorzichtigheid heeft aan de dag gelegd.”;

Overwegende dat de verzoekende partij er in haar beide middelen van uitgaat dat de verwerende partij zou hebben vastgesteld dat er geen referentielijst bij de kandidatuur was gevoegd; dat zulks mogelijkwijze uit de voormelde brief van 2 oktober 2002 kan worden afgeleid; dat echter uit het aangehaalde analyseverslag blijkt dat dit niet de reden is van het niet selecteren van de verzoekende partij, maar wel het feit dat het aangeboden systeem de bediener tot manuele lediging zou verplichten; dat beide middelen aldus uitgaan van een verkeerde voorstelling van feiten; dat de middelen dienvolgens niet ernstig zijn;

Overwegende dat aan de eerste door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarde niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zevenentwintig december 2002, door :

de H.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.